

KLAGANDE
Migrationsverket

MOTPART

Ombud:

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Länsrättens i Skåne län, migrationsdomstolen, dom den 16 juli 2007 i
mål nr UM 1144-07, se bilaga
(Migrationsverkets ärenden nr
)

SAKEN

Överföring enligt Dublinförordningen

MIGRATIONSÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Migrationsöverdomstolen avvisar yrkandet om uppehållstillstånd.
  2. Migrationsöverdomstolen upphäver länsrättens dom och fastställer
Migrationsverkets beslut den 26 juni 2007.
-

YRKANDEN M.M.

Bakgrunden i målet framgår av Migrationsöverdomstolens beslut den 10 september 2008 som återfinns i bilagan till denna dom.

Migrationsverket yrkar att Migrationsöverdomstolen med ändring av migrationsdomstolens dom fastställer Migrationsverkets beslut.

Familjen bestrider bifall till överklagandet samt yrkar att den ska beviljas uppehållstillstånd, eftersom det föreligger synnerligen ömmande omständigheter för att meddela sådant tillstånd.

Parterna har inför Migrationsöverdomstolens beslut den 10 september 2008 utvecklat grunderna för sina respektive inställningar på så sätt som återges i det beslutet.

Genom Migrationsöverdomstolens nyss nämnda beslut vilandeförklarades målet i avvaktan på EG-domstolens avgörande av den begäran om förhandsavgörande som Migrationsöverdomstolen framställt i mål nr UM 2133-07 och som kunde antas ha betydelse även för detta mål. Den fråga som Migrationsöverdomstolen hade hemställt om att EG-domstolen skulle besvara var följande.

”Ska art. 20.1 d och art. 20.2 i Rådets förordning (EG) nr 343/2003 (Dublinförordningen) tolkas så, att ansvaret för prövningen av en asylansökan övergår till den medlemsstat där ansökan gavs in, om överföringen inte verkställs inom sex månader efter det att ett tillfälligt beslut att ställa in verkställigheten av överföringen har fattats och oavsett när det slutliga beslutet om huruvida överföring skall ske fattas?”

EG-domstolen har i dom den 29 januari 2009 (mål nr C-19/08) besvarat Migrationsöverdomstolens begäran om förhandsavgörande på följande sätt.

”Artikel 20.1 d och 20.2 i rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredjeland har gett in i någon medlemsstat

ska tolkas så, att när det i en medlemsstats lagstiftning föreskrivs att ett överklagande kan ha suspensiv verkan räknas fristen för att verkställa överföringen från det domstolsavgörande genom vilket överföringen prövas i sak och som inte längre kan utgöra hinder för att genomföra överföringen och inte från det interimistiska domstolsbeslut genom vilket det förordnats att överföringen tills vidare inte får genomföras.”

Parterna har med anledning av EG-domstolens avgörande getts tillfälle att slutföra sin talan i målet.

Migrationsverket har därvid anfört att EG-domstolens dom i mål nr C-19/08 innebär att Migrationsverkets beslut den 26 juni 2007 att överföra familjen till Frankrike ska fastställas.

Familjen har därvid anfört bl.a. följande. Den medicinska utredningen i målet visar att tillstånd är sådant att en tvångsvis genomförd överföring till Frankrike skulle innebära en beaktansvärd risk för att hans hälsa allvarligt äventyras. Vidare kommer hans psykosociala utveckling att skadas allvarligt om överföringen genomförs. Mot denna bakgrund och med beaktande av att det är fråga om ett barn finns det skäl att göra undantag från Dublinförordningens regler om vilket land som ska pröva familjens asylansökningar. – Familjen åberopar ett intyg utfärdat den 18 februari 2009 av vid Barn- och ungdoms-psykiatriska öppenvården vid Universitetssjukhuset i samt ett intyg utfärdat den 19 februari samma år av , gruppleddare vid verksamheten ”Barn i väntan & Barn i start”.

DOMSKÄL

Aktuella bestämmelser i Dublinförordningen samt övrig relevant utredning återges i Migrationsöverdomstolens beslut den 10 september 2008.

Migrationsöverdomstolen gör följande bedömning.

Familjens yrkande om uppehållstillstånd omfattas inte av det överklagade avgörandet och kan inte prövas av Migrationsöverdomstolen som första instans. Yrkandet ska därför avvisas.

Frågan i målet är vilket land – Sverige eller Frankrike – som ska pröva familjens asylansökningar.

Såsom Migrationsöverdomstolen konstaterat i beslutet den 10 september 2008 är det utrett att familjen, innan den reste in i Sverige, beviljats visum av den franska ambassaden i Amman, Jordanien. Utgångspunkten är därför att deras asylansökningar i enlighet med artikel 9.2 Dublinförordningen ska prövas av Frankrike. Enligt förordningen ska ett beslut om överföring verkställas senast inom sex månader efter det att framställan om övertagande respektive återtagande godtogs eller beslutet i fråga om överklagande eller omprövning med suspensiv verkan fattades. Frågan är om denna tidsfrist i ett fall som det nu aktuella ska räknas från dagen för migrationsdomstolens dom den 16 juli 2007 eller från den dag målet slutligt avgörs, d.v.s. från dagen för denna dom. I det förra fallet har ansvaret för prövningen av familjens asylansökningar övergått till Sverige, medan det i det senare fallet alltjämt åligger Frankrike.

EG-domstolens avgörande i mål C 19/08 (se ovan) rör visserligen artikel 20.1 och 20.2 i Dublinförordningen, som reglerar verkställighet av överföring vid återtagande, medan nu aktuellt mål gäller tillämpningen av bestämmelserna om övertagande (artiklarna 19.3 och 19.4 i Dublinförordningen). Eftersom tidsfristerna för verkställighet av överföring är desamma oavsett om fråga är om övertagande eller återtagande, har EG-domstolens dom betydelse även för detta mål. Domen innebär att tidsfristen för överföring i ett fall som det nu aktuella börjar löpa från den dag då målet avgörs slutligt, d.v.s. från dagen för denna dom. Det är således alltjämt Frankrike som är ansvarigt för att

pröva familjens asylansökningar (jfr. Migrationsöverdomstolens dom denna dag i mål nr UM 2133-07).

Vad som återstår att ta ställning till är om det finns anledning att göra avsteg från Dublinförordningens ansvarighetsregler p.g.a. humanitära skäl. Migrationsöverdomstolen har i beslutet den 10 september 2008 uttalat att hälsotillstånd inte utgör skäl för att med tillämpning av artikel 3.2 i Dublinförordningen låta ansvaret för att pröva hans – och därmed den övriga familjens - asylansökan övertas av Sverige. Vad som därefter tillkommit i målet föranleder inte Migrationsöverdomstolen att göra någon annan bedömning.

Vid angivna förhållanden ska Migrationsverkets överklagande bifallas.

Domen får inte överklagas (16 kap. 9 § tredje stycket utlänningslagen).

lagman

kammarrättsråd

kammarrättsråd

referent

föredragande